

**ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น  
ในนิตยสารรายสัปดาห์ป๊อปปูล่า 2555**  
**Social Phenomena and Short Stories Presentation Strategies  
in Weekly Magazines in the year 2012**

**สันติ ทิพหนา<sup>1</sup>, ชมพูนุท เมฆเมืองทอง<sup>2</sup> และ สุทัศน์ วงศ์กระบากถาวร<sup>3</sup>**  
**Santi thippana<sup>1</sup>, Chomphunut Makemuengthong<sup>2</sup>**  
**and Suthas Vongkrabakthaworn<sup>3</sup>**

**บทคัดย่อ**

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมมี 6 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านศาสนา ความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณี 2) ปรากฏการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ 3) ปรากฏการณ์ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ปรากฏการณ์ด้านการศึกษา 5) ปรากฏการณ์ด้านการเมืองการปกครอง 6) ปรากฏการณ์ด้านอื่นๆ ตามลำดับ

ด้านกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นผลการวิจัยพบว่า 1) กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบป๊อปปูล่ามากที่สุด เพื่อผู้อ่านจะได้รับรู้เรื่องราวของตัวละครตั้งแต่เลกจนโต 2) กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนหลัง เล่าเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยก่อนแล้วจึงเล่าเรื่องทั้งหมดจนจบเรื่อง 3) กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนไปย้อนมา เป็นการดำเนินเรื่องจากตอนใดตอนหนึ่งก็ได้ นักเขียนจึงไม่นิยมเท่าที่ควรจึงเป็นทางเลือกในลำดับสุดท้ายตามลำดับ

ด้านกลวิธีการเล่าเรื่องหรือมุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of View) ผลการวิจัยพบว่า 1) กลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 มากที่สุด 2) กลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 3) กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้หลายแบบผสมผสานกัน 4) ผู้แต่งในฐานะเป็นผู้กำกับเป็นผู้มองภายนอก ตามลำดับ

ด้านกลวิธีการใช้น้ำเสียงในเรื่องสั้นผลการวิจัยพบว่า 1) กลวิธีการใช้น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี เยาะหยัน มากที่สุด 2) การใช้น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ ว้าเหว่ 3) การใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ขัน ล้อเลียน 4) การใช้น้ำเสียงโกรธแค้นแสดงอารมณ์รุนแรง 5) การใช้น้ำเสียงปลุกเร้า ตามลำดับ

**คำสำคัญ :** ปรากฏการณ์ทางสังคม, กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น

<sup>1</sup> นักศึกษาปริญญาโท สาขาภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

<sup>2</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

<sup>3</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

### ABSTRACT

This research aimed to study the social phenomena and the short stories presentation strategies in Thailand 2012 weekly magazines. The results were 6 social phenomena factors, ranged from the highest to the lowest mean scores as follows: 1) Religion, belief, culture and tradition, 2) economy, 3) nature and environment, 4) education, 5) politics and governance, and 6) others phenomena.

The strategies of short story presentation, ranged from the highest to the lowest mean score found that 1) the chronological order strategy led the readers knew the characters' stories from their childhoods to adults, 2) the flashback confused the readers by presenting the last episode firstly and telling the readers whole stories in the end, 3) backward strategy presented some episode of the stories. It was not popular and it was the last choice for the authors to present short stories, respectively.

According to the point of view, ranged for the highest to the lowest mean score, the usage of pronoun in short stories was found that 1) the third person pronoun, 2) the first person, 3) mix method, and 4) author as the director was the audiences, respectively.

Considering the 2012 weekly magazine Toning presentation, ranged from the highest to the lowest mean score, found that: 1) irony, parody, and ridicule, 2) sad emotion, loneliness, 3) humor and teasing, 4) anger, and 5) impassion, respectively.

**Keywords :** social phenomena, short stories presentation strategies

### บทนำ

วรรณกรรมกับสังคมมีความสัมพันธ์และยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น เนื่องจากนักเขียนมีสถานะเป็นประชากรและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้นๆ จึงย่อมต้องอาศัยวัตถุดิบที่เกิดจากประสบการณ์ชีวิตของตนเองและสิ่งที่นักเขียนได้สัมผัสกับผู้คนในสังคมของตนมาประกอบเข้ากับจินตนาการของตนเอง เพื่อแปรวัตถุดิบดังกล่าวออกมาเป็นผลงานวรรณกรรม ดังที่วิทย์ศิระศรียานนท์ (2518 : 185) กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมเป็นเรื่องที่ไม่อาจปฏิเสธได้ ทั้งนี้เพราะนักเขียนคนเดียวเปรียบเสมือนคนสามคนคือนักประพันธ์ เป็นหน่วยหนึ่งของคนรุ่นนั้นและเป็นพลเมืองของสังคม นักเขียนจึงยากที่จะ

หลีกเลี่ยงอิทธิพลของสังคมในยุคสมัยของตนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของเจตนา นาควัชระ (2521 : 13-17) ที่ได้เสนอว่า วรรณกรรมเป็นสิ่งผูกพันกับสังคมและเป็นสมบัติร่วมของทุกยุคทุกสมัยทุกถิ่น การศึกษาวรรณกรรมจึงต้องควบคู่กับสังคมซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของวรรณกรรม ผู้ประพันธ์ได้แสดงความคิดปรัชญาตลอดจนความจริงในสังคมด้วยความสนใจและความรับผิดชอบ วรรณกรรมจึงมีอิทธิพลต่อสังคมรวมทั้งพลังในสังคมมนุษย์ด้วย เพราะแม้ว่านักเขียนจะเลือกเขียนเฉพาะประสบการณ์หรือบางส่วนของเหตุการณ์ในสังคมมาใช้เป็นข้อมูลและประเด็นในงานเขียนโดยผ่านมุมมองของตนแต่ต้องนับว่างานเขียนนั้นเป็นกระจกเงาสท้อนสภาพสังคมไทยผ่านสายตาของนักเขียนที่

จะบันทึกและถ่ายทอดเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวของสังคม ประสบการณ์ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาในรูปแบบของวรรณกรรมหลายประเภท เช่น บทความ บทวิจารณ์ บทกวี นวนิยายและเรื่องสั้น

เรื่องสั้นเป็นวรรณกรรมสมัยใหม่ที่สะท้อนสภาวะแห่งยุคสมัยสามารถเสนอปัญหาทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศาสนา ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณี ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในสังคมที่เห็นอยู่รอบด้านและสามารถตอบสนองกับผู้อ่านได้อย่างรวดเร็วทันใจทั้งนี้เนื่องจากลักษณะพิเศษของเรื่องสั้นที่แตกต่างไปจากวรรณกรรมประเภทอื่นๆ กล่าวคือ เนื้อหาจะสั้น กระชับ เข้มข้นและสามารถสื่อแนวคิดได้ตรงประเด็นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ (2530 : 77) ได้กล่าวว่าพลังของเรื่องสั้นสามารถสื่อเนื้อหาทางสังคมทั้งที่เป็นตัวสะท้อนและถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผู้คนในยุคสมัยหนึ่ง เรื่องสั้นจึงนับว่าเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านมีความเคลื่อนไหวและมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ประกอบกับปัจจุบันเรื่องสั้นมีจำนวนมากและมีความหลากหลายทั้งนักเขียน แนวการเขียน รูปแบบการเขียน และในด้านกลวิธีการนำเสนอ โดยเฉพาะกลวิธีการเล่าเรื่องนั้นจะเห็นได้ว่าการทดลองหลายรูปแบบแสดงให้เห็นว่านักเขียนเน้นการแสวงหากลวิธีการเล่าเรื่องแบบใหม่ๆ ไม่ได้ยึดกฎเกณฑ์หรือสูตรสำเร็จของโครงสร้างตามแบบเดิม มีความพยายามที่จะหากลวิธีการนำเสนอที่แปลกใหม่ และมีความซับซ้อนมากขึ้น (สันติภาพ ชารัมย์.2554 : 58) ดังที่ ชายด์ (Childs, 2000: 18-20) สรุปว่าเรื่องสั้นสมัยใหม่โดยทั่วไปเป็นงานทดลองที่เน้นเทคนิครูปแบบที่เล่นพื้นที่หรือจังหวะมากกว่าดำเนินไปตามลำดับเวลาเป็นงานสะท้อนสภาพภายในของตนเองและตั้งคำถามในความไม่แน่นอนของความเป็นจริงด้านเนื้อหาที่เน้นโน้มในการแสดงความรู้สึกสิ้นหวัง แสดงความล่มสลายทางสังคมและจิตวิญญาณของปัจเจกบุคคลมีปฏิกิริยาต่อความเจริญทางอุตสาหกรรม

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสังคมเมืองและสงคราม  
สุชาติ สวัสดิ์ศรี (2518 : 41-45) ที่ได้กล่าวถึงเรื่องสั้นก่อนปีพุทธศักราช 2518 ไว้ว่ามีกลวิธีและรูปแบบใหม่หลายอย่างเช่นกลวิธีแบบ Anti - Plot และนิยมยึดถือสถานการณ์ของตัวละครมาเป็นจุดดำเนินเรื่องจุดมุ่งหมายของเรื่องไม่แสดงผลที่เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียว การดำเนินเรื่อง และบุคลิกของตัวละครจะปรากฏสิ่งที่แสดงออกถึงความคลุมเครือของชีวิตมนุษย์บนโลกสมัยใหม่ เวลาของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องก็มักไม่กำหนดแน่ชัดการแสดงความคิดมีลักษณะที่ตึงเอาจิตได้สำนึกออกมาตีแผ่ในลักษณะที่เรียกว่าเป็นการเปิดเผยตัวเองมากขึ้น สิ่งที่น่าออกมาบรรยายมีลักษณะปล่อยให้ภาษาจิตได้สำนึกหลังไหลพลังพรูออกมาทำนองที่ว่า Stream of Consciousness หรือไม่เช่นนั้นก็ออกมาในรูปแบบของ Monologue คือให้ตัวละครพูดกับตัวเองลักษณะดังกล่าวปรากฏให้เห็นในเรื่องสั้นไทยจากการศึกษาของ ภิญญ์ กองทอง (2528 : 269 - 371) เกี่ยวกับลักษณะก้าวหน้าของเรื่องสั้นไทย ในช่วงปีพุทธศักราช 2510-2516 พบว่าเรื่องสั้นไทยมีลักษณะที่พัฒนาไปจากเดิมมากขึ้น กล่าวคือ นักเขียนไทยได้พยายามที่จะเสนอรูปแบบใหม่ๆ คือจะยึดสถานการณ์ของตัวละครเป็นจุดดำเนินเรื่อง เรื่องไม่ดำเนินตามโครงสร้างของโครงเรื่องคือ ไม่เน้นความเป็นเหตุเป็นผลและไม่มีเอกภาพด้านตัวละคร ด้านกลวิธีการนำเสนอการใช้กลวิธีให้ตัวละครเล่าเรื่องของตนเองและกลวิธีที่ให้นักเขียนเล่าเรื่อง โดยล่วงรู้จิตใจของตัวละคร ตลอดจนการใช้สัญลักษณ์เพื่อใช้สื่ออะไรบางอย่างในเรื่องสั้นดังเรื่องสั้นที่ตีพิมพ์ในนิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เรื่องวันหนึ่งบนรถไฟ : จรรยา อำนาจพันธุ์พงศ์ ดังปรากฏในความตอนหนึ่งว่า

“คุณรู้สึกหวั่นใจกับจุดหมายปลายทางของคุณในวันนี้เสียเหลือเกิน คุณพลิกข้อมือดูนาฬิกาแปดโมงสิบห้าเข้าไปแล้ว เป็นหนแรกที่คุณมายืนอยู่ที่นี้ในเวลาเช้า เงามองไปยังท้องฟ้าอากาศหม่นครึ้มรอบด้านเอียงคองหาพื้นที่บนท้องฟ้า คุณแยก

ไม่ออกว่ามันเป็นอะไรกันแน่ระหว่างเมฆครีมนกับหมอกควัน แล้วคุณก็นึกไปถึงผู้ที่สัญจรอยู่ในความแออัดบนท้องถนนเบื้องล่าง”

(วันหนึ่งบนรถไฟฟ้า : จรรยา อำนาจ พันธพงศ์, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ : 70)

จากตัวอย่างเรื่องสั้นข้างต้น ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้เขียนเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 ในการเล่าเรื่อง โดยใช้คำว่า “คุณ” ซึ่งมีความเป็นอิสระที่จะบอกเล่าเรื่องราวและความเป็นไปของเรื่องได้อย่างซับซ้อนและชวนให้ขบคิดและการทำให้คนอ่านเรื่องสั้นเกิดความรู้สึกเหมือนกระโจนเข้าไปร่วมอยู่ในเหตุการณ์หรือเข้าไปอยู่ในเนื้อหาสาระของเรื่องได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันนิตยสารรายสัปดาห์ที่มีเป้าหมายเน้นหนักทางสังคม การเมืองการปกครองเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่นำเสนอเนื้อหาสาระต่อเนื่องกันมาอย่างยาวนานมีสามฉบับ ได้แก่ นิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ นิตยสารเนชั่นสุดสัปดาห์ และนิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์นิตยสารรายสัปดาห์ดังกล่าวได้นำเสนอคอลัมน์ประเภทเรื่องสั้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่านและนักวิจารณ์อย่างต่อเนื่อง โดยผ่านการคัดเลือกจากบรรณาธิการของนิตยสารรายสัปดาห์ทั้งสามฉบับ และได้มีการคัดเลือกนักเขียนที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะนักเขียนที่เคยได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (รางวัลซีไรต์) Southeast Asian Writers Award (S.E.A. Write) ได้แก่ ไพฑูรย์ ธัญญา วินทร์ เลียววาริณจเด็จกำจรเดช เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีนักเขียนที่ได้รับรางวัลเกี่ยวกับเรื่องสั้นอันทรงเกียรติอื่นๆ อีก เช่น ประชาคม ลุนาชัย เจ้าของเรื่องสั้น “หมวกที่หายไป” ได้รับรางวัลชนะเลิศรางวัลพานแว่นฟ้าแห่งรัฐสภาไทย ประจำปี 2555 บุญชิต พิทักษ์ เจ้าของผลงานเรื่องสั้น “หญิงเสา” ได้รับรางวัลชนะเลิศรางวัลมติชนสุดสัปดาห์ ประจำปี 2555 เป็นต้น

ผู้วิจัยเห็นว่าสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปีพุทธศักราช 2555 มีความน่าสนใจมากเนื่องจากสภาพเหตุการณ์ในปีดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมเป็นอย่างมาก ท่ามกลางความขัดแย้งทางการเมืองอย่างมา มีการต่อสู้และเล่นเกมการเมืองอย่างดุเดือดภายหลังรัฐบาลของพรรคเพื่อไทยได้เข้ามาบริหารประเทศ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ต้องเผชิญวิกฤตปัญหาหมอกควันครั้งใหญ่เมื่อปลายปีพุทธศักราช 2554 จึงมีนักเขียนได้เขียนสะท้อนเหตุการณ์หมอกควันน้ำท่วมและส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของชาวบ้านครั้งนั้นออกมาเป็นรูปแบบของเรื่องสั้นดังปรากฏในความตอนหนึ่งว่า

“ตอนเกิดพายุและน้ำท่วม ผมเพิ่งสร้างบ้านหลังใหม่ ยังไม่เสร็จดี เป็นบ้านก่ออิฐครึ่งไม้แบบบ้านถาวร ขณะบ้านที่อยู่เดิมเป็นกระท่อมทำด้วยปึกไม้ พายุและน้ำพัดบ้านกระท่อมปึกไม้ของผมพังและลอยไปกับน้ำ ส่วนบ้านสร้างใหม่กระเบื้องมุงหลังคาปลิว ไปหมดสิ้น น้ำท่วมสนามหญ้าหน้าบ้านสูงเกือบเมตร พื้นหน้าประตูบ้านรองเท้าขาวของต่างๆ ที่วางไว้ลอยหายไปกับน้ำกระຈกหน้าต่างแตกหมดทุกบาน หน้าต่างบางช่องลมพัดหลุดห้อยร่อนแรง ความเสียหายครั้งนั้นรัฐบาลประกาศให้บ้านที่เสียหายหมดทั้งหลังได้รับชดเชยหลังละ 25,000 บาท ส่วนที่เสียหายน้อยให้ได้รับหลังละ 15,000 บาท”

(เหตุการณ์หลังอุทกภัย : ไพฑูรย์ พันธุ์เมือง, เนชั่นสุดสัปดาห์ : 55)

จากเรื่องสั้นข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้สะท้อนปรากฏการณ์ความเดือดร้อนของประชาชนคนไทย หลังจากเกิดเหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อปีพุทธศักราช 2554 ซึ่งผลกระทบจากน้ำท่วมครั้งนี้ทำให้ประชาชนไทยได้รับความเดือดร้อนเป็นเวลายาวนาน ส่งผลกระทบเสียหายทั้งทางด้านภาคการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมด้านการท่องเที่ยว ด้านการศึกษา ด้านคมนาคม ด้าน

สาธารณสุข และด้านความขัดแย้ง เรื่องการกั้นน้ำและการประท้วงปิดถนน การบริจาคถุงยังชีพไม่เพียงพอ ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ไปยังภาคส่วนอื่นอีกเป็นจำนวนมาก บ้านเรือนของประชาชนพังทลายเสียหายเป็นอย่างมาก และหวังว่าจะได้รับการชดเชยความเสียหายจากรัฐบาล

ปัญหาทางการเมืองส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหนัก โดยเฉพาะสภาพจิตใจของประชาชนและความเสียหายทางเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้เกิดการใช้ความรุนแรงกลายมาเป็นทางออกหรือกลายเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาเพียงวิธีเดียวที่เหลืออยู่ ดังที่คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (2555 : 8) กล่าวถึงเหตุการณ์ความไม่สงบและความรุนแรงในภายในประเทศไทย อันนำมาซึ่งความสูญเสียและความเสียหายอย่างประเมินค่าไม่ได้รวมทั้งส่งผลกระทบในทางลบต่อทุกภาคส่วนของสังคม รากเหง้าของปัญหาความขัดแย้งและเหตุการณ์ความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงในการชุมนุมทางการเมือง โดยสอดแทรกความรุนแรงไว้ในเรื่องสั้น เช่น เรื่องประชาธิปไตยในช่องปาก : พงศรัช ตรีวิสูตร ดังปรากฏในความตอนหนึ่งว่า

“แมกนั้นรู้ดีนั่นหมายถึงการพลีชีพ คอทสจใจใช้วิธีนี้เพื่อปอดติดเชื้อเสียงปืนและกลุ่มควันสงบลง กลุ่มเม็ดเลือดแดงและเม็ดเลือดขาว ออกแถลงการณ์ผ่านโทรทัศน์และวิทยุท้องถิ่นให้แบคทีเรียทุกตัวกลับสู่ย่านที่พักอาศัย ภาพข่าวบิดเบือนการตายของพี่น้องแบคทีเรียอย่างน่าอนาถ และบอกเพียงว่ามีการปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเซลล์เม็ดเลือดขาวไม่มีการรายงานถึงผู้เสียชีวิต”

(ประชาธิปไตยในช่องปาก : พงศรัช ตรีวิสูตร, มติชนสุดสัปดาห์ : 69) จากเรื่องสั้นข้างต้น นักเขียนได้สะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์การเรียกร้องประชาธิปไตยในรูปแบบที่แปลกใหม่ โดยกลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ฉากในช่องปาก โดยผู้เขียนแบ่งตัวละครออกเป็นสองฝ่าย มีการนัดชุมนุมประท้วงจนสถานการณ์ลุกลามจนถึงขั้นเกิดการปะทะกันระหว่าง

สองฝ่าย เกิดระเบิด มีกลุ่มควัน เสียงปืน โดยสอดแทรกความรุนแรงไว้ ในเรื่องประชาธิปไตยในช่องปาก ด้วยเหตุผลที่นักเขียนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาตรง ๆ จึงต้องใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะนำเสนอออกมาโดยแฝงนัยเหตุการณ์ทางการเมืองที่มีความรุนแรงจนทำให้มีการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมและมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก แต่ใช้ฉากบนปากของมนุษย์จริงๆ ซึ่งเป็นกลวิธีการนำเสนอที่แปลกใหม่

ด้วยแนวคิดที่ว่าสังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือต่อนักเขียน นักเขียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมย่อมได้รับอิทธิพลจากสังคมทั้งด้านวรรณกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีศาสนาปรัชญา เศรษฐกิจและการเมืองการปกครอง สภาพการณ์ของปัจจัยเหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่กำหนดโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ของเขา เมื่อสภาพสังคมมีความเปลี่ยนแปลงไป รูปแบบและเนื้อหาของเรื่องสั้นก็มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นไปได้ว่าความพยายามปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระจากการบีบบังคับทางสังคม การเมือง ทำให้นักเขียนคิดค้นกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อตอบสนองผู้อ่านและนักวิจารณ์วรรณกรรมมากขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจถึงสถานการณ์ทางสังคม ความเคลื่อนไหวของปรากฏการณ์ทางสังคม ในปีพุทธศักราช 2555 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นของนักเขียนไทยในยุคปัจจุบันได้อย่างแท้จริง

## สมมติฐานของการวิจัย

ปรากฏการณ์สังคมมีอิทธิพลต่อนักเขียนและนักเขียนสามารถนำเสนอเรื่องสั้นด้วยกลวิธีการต่างๆ ตามแนวคิดและเอกลักษณ์เฉพาะตัว

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมในเรื่องสั้นจากนิยายสารรายสัปดาห์ปีพุทธศักราช 2555
2. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิยายสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555

## ขอบเขตของการวิจัย

### 1. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตระยะเวลาในการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิยายสารรายสัปดาห์ ตั้งแต่เดือนมกราคม พุทธศักราช 2555 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2555

### 2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิยายสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555 จากเรื่องสั้นทั้งหมดจำนวน 107 เรื่อง ซึ่งลงตีพิมพ์ในนิยายสารรายสัปดาห์ 3 ชื่อเรื่อง คือ นิยายสารมติชนสุดสัปดาห์ นิยายสารเนชั่นสุดสัปดาห์และนิยายสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

## กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวรรณกรรมกับสังคม

1. แนวคิดที่ว่าด้วยวรรณกรรมกับสังคมจากตะวันตก
2. แนวคิดทางวรรณกรรมกับสังคมไทย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น

1. แนวคิดและทฤษฎีกับกลวิธีการดำเนินเรื่อง
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลวิธี

การนำเสนอหรือมุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of View)

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้น้ำเสียง

## วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่มีลักษณะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.1 รวบรวมเรื่องสั้นที่ลงตีพิมพ์ในนิยายสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555 จำนวน 107 เรื่อง

1.2 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น

1.3 รวบรวมเอกสารความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิยายสาร

1.4 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องวรรณกรรมกับสังคม

1.5 รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

1.6 รวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมในเรื่องสั้นจากนิยายสารรายสัปดาห์ปีพุทธศักราช 2555

2.2 วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นจากนิยายสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555

3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)



## ผลการวิจัย

ปรากฏการณ์ทางสังคมที่ปรากฏในเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปี 2555 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้

1. ปรากฏการณ์ด้านศาสนา ความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีพบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ 27 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่พบว่า มีความเชื่อและความศรัทธาด้านศาสนา ความเชื่อเรื่องโชคลาง ความเชื่อเรื่องผีสาปเทวดา การประพาศผีตลิ่งชัน 5 ความเชื่อเรื่องตำนานพิธีกรรม เช่น หยุตจางง แหริยรูนแรกบทลงโทษเลขที่ออก ฯลฯ ด้านขนบธรรมเนียมและประเพณี ได้แก่ ยามบ่ายวันนั้น เสือในป่า ตึกตาแซนตัน ฯลฯ

2. ปรากฏการณ์ด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีเรื่องสั้นปรากฏ 25 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับการทำธุรกิจ เช่น เม็ดทรายในสายน้ำ ปัญหาเศรษฐกิจเกี่ยวกับการกู้เงินจากธนาคาร เช่น การพลัดหลงของเมล็ดพันธุ์ ปัญหาเกี่ยวกับด้านการทำมาหากิน เช่น หนาวผ่านม ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจตกต่ำ เช่น วันสมัครงาน และการประกอบอาชีพต่างๆ เช่น การขับสามล้อเครื่องรับจ้าง ธุรกิจเกี่ยวกับการจัดงานศพครบวงจร

3. ปรากฏการณ์ทางด้านธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมพบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ 19 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่พบว่า นักเขียนได้นำเสนอปัญหาภัยแล้งสภาพอากาศแปรปรวน ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ปัญหาการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในเขตชุมชน ปัญหามลพิษและปัญหาน้ำเน่าเสีย เช่น ทางเลือกของคนชายขอบ เรื่องมันคือสงคราม ฟันน้องสายน้ำและความหลัง เรื่องเสียงเพรียกของคนยาก ฯลฯ

4. ปรากฏการณ์ด้านการศึกษา พบว่ามีเรื่องสั้นปรากฏ 16 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่พบว่า ปัญหาความยากจนไม่มีเงินทุนส่งลูกเรียนหนังสือ เช่น รอยข่วน ในรอยยิ้มเธอ เงาความจริง ฯลฯ การเรียนในระดับสูงๆ อาจไม่มีงานทำแต่คนที่เรียนต่ำอาจมีงาน

ทำที่ได้ ปัญหาของวงการครูและครูผู้สอน เช่น ของขวัญชิ้นสุดท้ายของลุงเหม ต้นยางโพรง ฯลฯ ความใฝ่ฝันและความหวังอันสูงสุดของพ่อแม่ในด้านการศึกษาเช่น พันยกรรมของชายวัยกลางคน คุณธรรมของเรา ฯลฯ ด้านการเรียนการสอนนักเรียนและนักศึกษายังเกิดปัญหาต่างๆ และปัญหานโยบายเรียนฟรีของรัฐบาล ยังไม่บรรลุเป้าหมายของการศึกษาเช่น กติกาของเพื่อนเรื่องโง่ๆของข้าพเจ้า ฯลฯ

5. ปรากฏการณ์ด้านการเมืองการปกครองพบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ 13 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่มีเหตุการณ์ต่างเกิดขึ้นกับสังคมไทย เช่น การชุมนุมทางการเมืองเช่นร่างและวิญญานบัด-ปะ-ชา-ชน-ยาย ภัยการรำลึกเหตุการณ์ทางการเมืองในอดีตและกล่าวถึงการสูญเสียประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ต้องสังเวยชีวิตไปกับเหตุการณ์ทางการเมืองที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันเช่น ประชาธิปไตยในช่องปาก พรุ่งนี้เช้าของเด็กผู้ชายผู้สูญหายในเดือนพฤษภาคม ฯลฯ การอาศัยอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นการแข่งชันการเลือกตั้งและการทุจริตซื้อเสียงของนักการเมือง เช่น กลางสายน้ำ และเพื่อนผู้มาเยือนมีแม่น้ำอีกกี่สายในโลกนี้เหตุการณ์หลังอุทกภัย สังฆานภาพ หมู่บ้านเห็ดทองคำ ฯลฯ

6. ปรากฏการณ์ด้านอื่นๆ พบว่ามีเรื่องสั้น ปรากฏ 6 เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่ซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องสั้นต่างประเทศและเรื่องอื่นที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้เช่นก้อนหินเอ็กซ์เดียวหิน ฯลฯ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า วรรณกรรมกับสังคมไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เนื่องจากสังคมและวรรณกรรมย่อมอาศัยเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมเป็นวัตถุดิบ โดยนักเขียนหรือผู้สร้างสรรค์วรรณกรรมมักสะท้อนและถ่ายทอดเหตุการณ์ความเคลื่อนไหว ความคิด ความรู้สึกออกมาเล่าขานในรูปแบบของวรรณกรรมอย่างมีศิลปะไม่ว่าผู้อ่านจะหยิบวรรณกรรมมาอ่านในยุคสมัยใด วรรณกรรมนั้นย่อมเผยให้เห็นสภาพวิถีชีวิตของคนในสังคม ผลงานวรรณกรรมนั้น

อาจเกี่ยวกับภาษาวัฒนธรรมความเชื่อหรือขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งอาจเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และสถาบันทางสังคม อันเป็นกิจกรรมของมนุษย์โลกทุกคนเพราะโดยทั่วไปวรรณกรรมจะต้องกล่าวถึงการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมอยู่แล้ว

### กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปิณฑุศักราช 2555

กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ปิณฑุศักราช 2555 ผู้วิจัยจึงสรุปการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นตามประเด็นต่อไปนี้

#### 1. กลวิธีการดำเนินเรื่อง

1.1 กลวิธีดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทินจากการวิเคราะห์กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทินพบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 63 เรื่อง

1.2 กลวิธีดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนหลัง พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 23 เรื่อง

1.3 กลวิธีดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนไปย้อนมา พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 21 เรื่อง

#### 2. กลวิธีการนำเสนอหรือมุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of View)

2.1 กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 39 เรื่อง

2.2 กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 51 เรื่อง

2.3 กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้หลายแบบผสมผสานกัน ผู้เขียนที่ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้หลายแบบผสมผสานกันพบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 12 เรื่อง

2.4 ผู้แต่งในฐานะเป็นผู้กำกับเป็นผู้มองภายนอก ผู้เขียนใช้การแต่งในฐานะเป็นผู้กำกับ

เป็นผู้มองภายนอก พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 5 เรื่อง

### 3. กลวิธีการใช้น้ำเสียงในเรื่องสั้น

จากการศึกษากลวิธีการใช้น้ำเสียงผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการใช้น้ำเสียง พบว่า มีเรื่องสั้นที่ใช้กลวิธีการใช้น้ำเสียง จำนวน 44 เรื่อง ดังนี้ การใช้น้ำเสียงประชดประชัน เสียงดสี เยาะหยันมากที่สุด พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 27 เรื่อง รองลงมา คือ การใช้น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ ว่าเหว พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 7 เรื่อง การใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ขันล้อเลียน พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 5 เรื่อง การใช้น้ำเสียงโกรธเกรี้ยวแสดงอารมณ์ร้อนแรง พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 3 เรื่อง และการใช้น้ำเสียงน้ำเสียงปลุกเร้าใจ พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน 2 เรื่อง ตามลำดับ

### อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยพบว่าสังคมไทยยังคงมีความเชื่อความศรัทธาในด้านพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมอันล้ำค่า และประเพณีอันดีงามของไทยที่สืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้สังคมไทยสามารถดำรงอยู่และทำให้สังคมมีความสุขเป็นอันดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บำรุง สุวรรณรัตน์ และชูศักดิ์ เอกเพชร (2523: 17) ให้ทัศนะว่าวรรณคดีหรือวรรณกรรมจะเกิดขึ้นโดยเอกเทศไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและชีวิตย่อมไม่ได้โดยเด็ดขาดเพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมย่อมผูกพันกับสังคมและธรรมชาติ มีค่านิยมทางสังคมมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ดังนั้นถ้าจะดูความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชนชาติใดก็ดูได้จากวรรณคดีหรือวรรณกรรมของชนชาตินั้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สนิท ตั้งทวี (2526: 24) ได้แสดงทัศนะว่าวรรณคดีเป็นสมบัติของสังคมทุกยุคทุกสมัย วรรณคดีเป็นสิ่งที่บันทึกเรื่องราวของชีวิตและความเป็นอยู่ของสังคมอันได้แก่ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและความเชื่อของคนในสังคม วรรณคดีมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมอยู่เสมอไม่ว่าวรรณคดีจะมีเนื้อหาไปในทางใด เช่น วรรณคดีประวัติศาสตร์



วรรณคดีนิราศ วรรณคดีพุทธศาสนา ฯลฯ

ปรากฏการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ เป็นประเด็นรองลงมายังหนีไม่พ้นในสภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำอันเนื่องมาจากปัญหาหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทย ทำให้เศรษฐกิจของไทยตกต่ำและมีปัญหามากมาย อาจเนื่องมาจากปัญหาน้ำท่วมซึ่งส่งผลกระทบทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย โรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่งเสียหาย เกิดภาวะขาดทุนทางเศรษฐกิจ ในปลายปีพุทธศักราช 2554 ส่งผลต่อเนื่องมาถึงในปีพุทธศักราช 2555 สอดคล้องกับรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2555 ของธนาคารแห่งประเทศไทย (2555 : 3) ระบุว่า เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากมหาอุทกภัยในช่วงปลายปีพุทธศักราช 2554 โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่อยู่อาศัยและสัตว์เลี้ยง ความเสียหายด้านการเกษตร ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศ ทำให้การผลิตโดยรวมหดตัวมาก

ปรากฏการณ์ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก เช่น การตัดไม้ทำลายป่า แม่น้ำลำคลองเน่าเสีย การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบระยะยาวกับสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2555: ออนไลน์) กล่าวว่า มหาอุทกภัยนับเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติครั้งที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ไทย ขณะที่สถานการณ์หมอกควันและไฟป่าโดยเฉพาะในแถบภาคเหนือมีความรุนแรงมากช่วงต้นปีนี้มีรายงานว่าบางเวลาบางพื้นที่มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินเกณฑ์มาตรฐานเกือบ 4 เท่าตลอด 24 ชั่วโมง สถานการณ์การลักลอบค้าสัตว์ป่าและพืชป่าผิดกฎหมายพบว่ามีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมสูงชันเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นผลกระทบการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า เช่น ไม้พะยูน ถิ่นอาศัยของพะยูนลดลง เสือ เต่า ตัวนัม นกกรงหัวจุก ฯลฯ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้ประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านในการส่งออกในตลาดมืด

ปรากฏการณ์ด้านการศึกษาก็เป็นตัวชี้วัดความรู้ความสามารถของสังคมไทย เพราะสังคมไทยยังมีปัญหาทางการศึกษา เช่น ขาดโอกาสทางการศึกษา ปัญหาความยากจน และปัญหาอื่นๆ ตลอดจนนโยบายเรียนฟรีของรัฐบาลที่ส่งผลกระทบต่อวงการศึกษามาก สอดคล้องกับรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยปี 2555 (2555 : 16-17) ระบุว่าในปี 2555 คนจนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าและคนที่ไม่เคยเรียนหนังสือรวมกันสูงถึงประมาณ 6.2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 79.7 ของคนจนอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งหมด และเมื่อพิจารณาสัดส่วนคนจน พบว่า สัดส่วนคนจนจะลดลง

ปรากฏการณ์ด้านการเมืองการปกครอง ที่นักเขียนได้นำเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่มีแนวโน้มสะท้อนการชุมนุมทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยที่มีปัญหาอย่างเรื้อรัง การเรียกร้องประชาธิปไตย การโค่นล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง และการหวงรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต สอดคล้องกับชวกิจ หັນประดิษฐ์ (2555 : คำนำ) กล่าวว่า ประเทศไทยปีพุทธศักราช 2555 ยังเป็นอีกปีหนึ่งที่มีแต่เรื่องวุ่นวาย โดยเฉพาะภาคการเมืองความรุนแรงย้ายเข้ามาอยู่ในรัฐสภาเมื่อพรรครัฐบาลเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญและออกพระราชบัญญัติปรองดอง การร่างกฎหมายทั้งสองฉบับเป็นชนวนเหตุให้บรรยากาศของการประชุมรัฐสภาเกิดความวุ่นวาย มีการประท้วงจนทำให้การประชุมต้องหยุดชะงัก มีทั้งการยุตตุณประธานสภาทั้งอยู่บนบัลลังก์ การลากเก้าอี้ของประธานสภารัฐสภาออกไป แม้กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติก็กรูเข้ามาขว้างปาเอกสารใส่ถึงตัวประธานสภารัฐสภาและร่างกฎหมายทั้งสองฉบับกลายเป็นมหากาพย์ทางการเมืองหาบทที่จบลงไม่ได้

ปรากฏการณ์ด้านอื่นๆ เนื้อหาส่วนใหญ่ซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องสั้นต่างประเทศและเรื่องอื่นที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้

จากปรากฏการณ์สังคมข้างต้น อาจเป็นเพราะว่านักเขียนเรื่องสั้นของไทย ปีพุทธศักราช 2555 มีมุมมองหรือทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมืองที่มีความวุ่นวาย จึงพยายามหลีกเลี่ยงเพื่อหันเหเนื้อหาทิศทางในการสะท้อนแนวคิดปรากฏการณ์ทางสังคมให้เปลี่ยนแปลงจากปัญหาเดิมๆ

จากการศึกษาทฤษฎีการนำเสนอเรื่องสั้นพบว่านักเขียนมุ่งเน้นการสร้างสรรคแนวคิดหรือเหตุการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นจริง มุ่งเสนอปัญหาทางสังคม เรื่องราวและเนื้อหาในรูปแบบของกลวิธีการดำเนินเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านได้สนใจอยากติดตามมากที่สุดคือ

การดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์ของ สุรีย์ ตั้งสมบุรณ์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์เรื่องสั้นของประมุข อุนทรูป พบว่าเรื่องสั้นของประมุข อุนทรูป ส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทินมากที่สุด โดยใช้ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์เป็นสำคัญในการดำเนินเรื่อง ส่วนกลวิธีการเล่าเรื่อง นักเขียนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 คือ เขา เธอ หล่อน หรือเอ๋ยชื่อบุคคลผู้เล่าเรื่องในลักษณะดังกล่าวเป็นผู้เล่าเรื่องโดยอาศัยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่พบเห็นมา เล่าเป็นเรื่องราวผ่านบทสนทนาและผ่านบทบาทของตัวละครในการเล่าเรื่องเพราะการใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 เป็นผู้เล่าเรื่องเป็นผู้รู้เรื่องทั้งหมดหรืออีกมุมหนึ่ง คือ ผู้แต่งทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่องด้วยตนเอง ผู้เล่าเรื่องในลักษณะนี้จึงมองเห็นเหตุการณ์ทุกอย่างไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นที่ไหน รู้จักตัวละครทุกตัวและสามารถหยั่งรู้ไปถึงความคิดหรือความรู้สึกเหมือนนั่งอยู่ในจิตใจของตัวละครเหล่านั้น และยังสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวสอดแทรกเข้ามาในเรื่องหรือวิพากษ์วิจารณ์ตัวละครได้อย่างเสรี สอดคล้องกับแนวคิดของอิราวัต ใดลังคะ (2546: 29) กล่าวว่า ผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 3 สามารถรับรู้การกระทำและความคิดของตัวละครทุกตัวโดยไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่คือรู้ทั้งอดีตและอนาคตของตัว

ละครหรือรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาทฤษฎีการใช้ภาษาเสียงพบว่า นักเขียนส่วนใหญ่ได้แสดงแนวคิดหรือการใช้ภาษาเสียงลงไปในเรื่องสั้นโดยใช้ภาษาเสียงประชดประชัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านการศึกษา ด้านศาสนา ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณีและสิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธัญญา สังขพันธานนท์ (2539 : 209) กล่าวว่า การวิเคราะห์น้ำเสียงหรือท่าทีของผู้แต่ง น้ำเสียงของผู้แต่งจะซ่อนอยู่ในลีลา การใช้ภาษาในเรื่อง การพิจารณาการใช้คำ ประโยค และความเปรียบจะช่วยให้มองเห็นท่าทีของผู้แต่งได้จากลักษณะการใช้ภาษา ลักษณะของการเล่าเรื่อง ลักษณะของการสร้างบรรยากาศในเรื่อง ความเปรียบเชิงประชด คือ ความเปรียบประชดตามสถานการณ์ทางสังคมและความเปรียบประชดตามบทบาทของตัวละคร

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยการใช้ภาษาเสียงประชดประชัน เสียตสี เยาะหยัน ในลักษณะนี้จะให้ผู้อ่านเรื่องสั้นรู้สึกสนุกที่จะติดตามโดยไม่เคร่งเครียดจนเกินไป โดยเฉพาะการเสียตสี ประชดประชันเยาะหยันให้เห็นถึงข้อบกพร่องของสังคม รวมถึงสภาพการเมืองและเศรษฐกิจ การศึกษา ตลอดจนด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และด้านธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและด้านอื่นๆ เพราะเป็นการสนองตอบความต้องการที่เก็บกดที่อยู่ในใจของคนในสังคมและชี้ให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ ของสังคมนั้นๆ และยังช่วยให้เห็นท่าทีของกวีหรือนักเขียนว่ามีน้ำเสียงอย่างไรต่อสังคมประเทศ และจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจวิธีคิดของผู้คนในสังคม เพราะวรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องพึ่งพาอาศัยปัจจัยต่างๆ ของสังคม ซึ่งกวีหรือนักเขียนก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมด้วย

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยปรากฏการณ์ทางสังคม ในปีพุทธศักราช 2555 สามารถนำไปเป็นข้อมูล

เป็นแนวทางที่จะสร้างหรือแก้ไขปรากฏการณ์ทางสังคมให้เป็นผลดีต่อสังคมไทย เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขต่อไป

1.2 ผลการวิจัยด้านกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น ในปีพุทธศักราช 2555 สามารถนำไปใช้เปรียบเทียบกับกลวิธีการนำเสนอนวนิยายได้

## 2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบของเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555 เพื่อให้เห็นพัฒนาการการสร้างสรรค์วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น

2.2 ควรมีการศึกษาวรรณกรรมเรื่องสั้น จากนิตยสารรายสัปดาห์ในช่วงเวลาอื่น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น

2.3 ควรมีศึกษาวรรณกรรมประเภทอื่นในปีพุทธศักราช 2555 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น

## เอกสารอ้างอิง

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2557).

สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมปี 55

กระแสน้ำรักด้าน..วงจรอุบาทว์ไม่ไหว.

สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2557, จาก

<http://www.thaipost.net/sunday/181112/65383>.

เจตนา นาควัชร. (2514). **วรรณคดีวิจารณ์และการศึกษาวรรณคดี**. ในวรรณไวทยาการ. ชุมชนบทความทางวิชาการ.

ชวกิจ หันประดิษฐ์. (2556). **มติชนบันทึกประเทศไทย ปี 2555**. กรุงเทพฯ : มติชน.

ตรีศิลป์ บุญขจร. (2542). **นวนิยายกับสังคมไทย พ.ศ. 2475-2500**. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จเนศ อาภรณ์สุวรรณ. (2530, ธันวาคม). **การมอจวรรณกรรมและการเมืองไทยยุคตามกันอเมริกัน**. ถนนหนังสือ, 5(6), 76-82.

ัญญา สังขพันธานนท์. (2539). **วรรณกรรมวิจารณ์**. มหาสารคาม : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรจงบรรเจิดศิลป์. (2527). **วรรณกรรมกับรูปแบบ**. ในวางทวนแห่งปากกา. กรุงเทพฯ : พิมพ์.

บัวแพน นันทพิสัย (นามแฝง). (2536, พฤศจิกายน). **โฉมหน้าของเรื่องสั้นไทย-วิวาทะในเรื่องและนอกเรื่องของคนวรรณกรรมยุคนี้**. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 36(23), 19-25.

บำรุง สุวรรณรัตน์ และชูศักดิ์ เอกเพชร. (2523). **วรรณกรรมสังคมและการเมือง**. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

ภิญโญ กองทอง. (2528). **ลักษณะก้าวหน้าของเรื่องสั้นในช่วง พ.ศ.2510-2516**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).

วิทย์ศิริ ศรียานนท์. (2518). **วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.

สนิท ตั้งทวี. (2529). **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : เดียนสโตร์.

สันติภาพ ชารัมย์. (2554). **กลวิธีการเล่าเรื่องแบบแปลกใหม่จากเรื่องสั้นในนิตยสารช่อพะยอม พ.ศ.2550-2553**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยปี 2555**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สุชาติ สวัสดิ์ศรี. (2523, ตุลาคม). **พูดกันอย่างหาย  
ไผ่มองวรรณกรรมไทยในรอบปี 22**. โลก  
หนังสือ. 3(10),9.
- สุรีย์ ดั่งสมบูรณ์.(2529). **วิเคราะห์เรื่องสั้นของประมุล  
อุณหูป**. (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหา  
บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ประสานมิตร).
- อิรวดี ไตลังคะ. (2546). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการ  
เล่าเรื่อง**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์  
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Childs, Peter. (2000). **Modemism**. New York :  
Routledge.